

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Dulcedo & pretium lacrymarum ex Crucifixi contemplatione
manantiu[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

Nam ne istos fletus amaros aut insuaves esse putes, docet laudatus autor eas lacrymas esse nectareas; quod nempe his lacrymis, nihil cordi dulcius sit: ut istud experitur S.

P. 1. Stim. c. 7. Bonaventura, non semel miretur commixtionem illam ineffabilem intimi doloris & sanctæ dulcedinis, quam sentit anima in consideratione Dominicæ passionis. Eiq; rei aliquo modo explicandæ, hanc in quodam loco non incongruam addibet similitudinem: *Sicut aqua* (inquiens) *in terte putrefacta, solis calore decocta in vinum convertitur: sic lacryma in perfectè contrito, fervore charitatis decocta, in ro-*

P. 3. Stim. c. 1. *De perf. vit. c. 6.* *num latitæ convertuntur. Idem denique in alio tractatum hanc tribus verbis absolvens; Quicumque desiderat (inquit) aquas gratiarum, aquas lacrymarum, ipsas hauriat de fontibus Salvatoris, id est de vulneribus JESU Christi. Sic illa*

§. 2.

Dulcedo & pretium lacrymarum, ex Crucifixi contemplatione manantium.

Atque ut huic argumento aliquantulum immoremur, satis constat has ipsas lacrymas, sive ad solatium animæ amantis atque lugentis, valere plurimum; sive ad divinam in nostris angustijs misericordiam provocandam. Considerat eas S. Paulinus, ut quædam cœlestium gaudiorum semina; dum exhortans nos ad plorandum coram Domino *Illi flentes* (inquit) *gaudia nostra seminabimus.* Easdem jam vidimus ab alio quodam dici nectareas, atque ijs animam super omnes delicias delectari. At enim ne longum faciam, tuum hîc duntaxat, ô Christi crucifixi amator, experimentum appello.

Quàm enim, amabo, dulce est, sive cum Magdalena involvi & circumfundi cruci, & speciosos Crucifixi pedes calidâ lacrymis rigare, reliqua Salvatoris vulnera iisdem respersere, ejusdem sanguini miscere oculorum humorem, præ-

moris astu dolorisq; vehementia copiosè redundantè? sive cum ipsa DEI Matre, in profunda dolorum filij contemplatione, stare juxta crucem, eandemq; humum, quam ille suo sanguine irroret, pio ploratu perfundere, divinumque illum croorem (si ita fas loqui) lacrymarum imbre diluere. Quàm suave, cum tot Crucifixi amatorum lacrymis suas miscere & confundere, perpetuare illos (prouc Sanctus appellat Bonaventura) aquæductus, augere rivos, qui de Filij ac Matris luminibus ductâ origine, pèrque reliquorum Sanctorum oculos cursu producto, in flumen evadunt, cujus impetus lætificat civitatem DEI.

Nimirum cùm eas in corde pij contemplatoris concipiat divina charitas, quæ sine dulcedine esse nequit (*soror enim amoris dulcedo*, ut ait S. Augustinus) necesse est & has divinx charitatis filias, parenti similes, hoc est, suavitatis plenas esse. *Quid enim dulcius lacrymis charitatis?* inquit Bernardus.

Hic verò exclamantem audio S. Bonaventuram: *Felices lacrymæ, quas manus Conditoris absterget!* Beatæ guttæ, quæ (ut Beatus meditatatur Macarius) igne charitatis in pretiosas gemmas concretescentes, ponuntur in conspectu DEI, in cœlestibus thesauris asservandæ. *Posuisti* (ajebat Propheeta DEUM alloquens) *lacrymas meas in conspectu tuo.* Et ad Tobiam Raphaël Angelus: *quando orabas cum lacrymis, ego obtuli orationem tuam Domino.*

Nam sicut orationes Sanctorum (secundùm quod in Apocalypsi scriptum est) sunt instar pretiosorum aromatum, quæ in phialis seu thuribulis aureis incensa, & DEO suavem odorem inhalantia, imponuntur altari cœlesti, quod est ante thronum DEI: ita Sanctorum lacrymæ, quæ vel expassionis Christi memoria, vel alio quocunque pio animi sensu funduntur, in DEI oculis instar sunt pretiosarum margaritarum, quarum ille decore deleatetur, propter-

Hom. 30. in Gen. ptereâq; velit eas poni in conspectu suo. Unde Chryso-
 mus: *Quidnam oculis illis formosus, perpetuo lacrymarum*

Hom. 22. ad Rom. *Respice (inquit) lectum Davidis, in quo, tanquam margaritæ*
per singulas noctes erant congelatæ Prophetæ lacrymæ. Ex quibus

denique sanctarum lacrymarum etiam pretium agnoscit.

Addo: Nihil his efficacius esse ad permovendum cor

DEI; easq; omni voce potentiùs ab eo id omne, quod ad

salutem nostram pertineat, impetrare. Nisi enim pie illa

lacrymæ vocis pondus haberent apud DEUM; non illi dice-

ret quidam è sanctis ploratoribus in psalmo quodam: *Au-*

Psal. 38.

ribus percipe lacrymas meas. Clamare se censet, etiam dum

plorat silentio. Non vult jam stetus suos poni in conspectu

DEI, non oculis tantùm lacrymas subijci, sed etiam percipi

divinis auribus, tanquam eloquentem fortèmq; vocem ef-

ficienti cordis, cui nempe oculi pro lingua sunt, & lacryma-

rum per genas decursus, pro clamore valido & efficaci or-

psal. 6.

atione. Unde alibi exauditum se sentiens: *Exaudit (in-*

quit) vocem stetus mei. Denique vis nosse, quàm discreti sint

Ecclesi. 35.

oculi piè ad DEUM plorantium? *Nonne lacrymæ viduæ (in-*

quit Scriptura) ad maxillam descendunt, & exclamatio quæ

super deducunt eas? à maxilla enim ascendunt usque ad ocu-

lum, & Dominus exauditor non deletabitur in illis. Vident

uti vox lacrymarum, & (ut in ipso textu præcessit) *loquentis*

gemitus, ascendat usque ad aurem DEI, & exaudiatur, & fa-

cilè, quod petit, impetret?

Quòd si hanc vim habet omnis lacryma, quæ de cordis

dolore compuncto in conspectu DEI funditur: quam esse

dicemus earum lacrymarum efficaciam, quas in corde Cru-

cifixum amantis producit intima passionum ejus contem-

platio? Quarum videlicet, uti materia nobilior, & origo

divinior; ita esse debeat, & sensus dulcior, & fructus ef-

ficior, & vis apud DEUM efficacior. Visum esse Christum

S. Ge.

S. Gertrudi eas lacrymas, quas ipsa in ejus passione deploranda funderet, paterâ aureâ quasi recolligere; suprâ indicatum est, cùm compassionis exercitium proponeremus. In B. Lydvinae vita legimus; cùm illa in quadam desolatione spiritûs, ipsos dies quindecim ad Christum plorando cõsumpsisset, atque ad extremum deficientibus lacrymis, humorem quendam sanguineum ex oculis stillaret, ejusmodi guttarum sanguinearum nonnullas reservatas, miram edidisse odoris fragrantiam: non obscuro indicio illius, quâ Virginis anima (licet afflicta & desolata) in ijs fundendis perfunderetur, suavitatis. Felices profectò, qui eâ gratiâ donati sunt. *Domine, da mihi hanc aquam*, doloris, inquam, amorisq; sancti lacrymas, quæ cordis mei duritiam, resolvant; ut in recolenda amarissima passione tua, sensum aliquem pietatis concipiam.

P. 2. c. 7.

CAPVT IX.

Transformatio hominis in JESUM Christum crucifixum.

§. I.

Excellentem hominis Christiani perfectionem in ea transformatione consistere.

Suprema humanæ animæ perfectio atque felicitas, inpropinquo ad DEUM accessu, per intimam naturæ, indolis, morûmq; divinorum participationem, atque eo sensu, in quadam in ipsum primum suum principium, finemq; ultimum ac summum bonum, transformatione consistit. Et in illa quidem felicissima regione æternæ lucis & pacis imperturbabilis, revelatâ facie gloriæ Domini speculantes, in eandem imaginem (ut Paulus loquitur) transformabi-

2. Cor. 2.

12121,